

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5966/2018
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Урош Тешмановић и Ђорђе Протић, адвокати из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 241/18 од 05.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 241/18 од 05.04.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 241/18 од 05.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4944/17 од 15.06.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због изгубљене добити за период април 2005. године – јул 2008. године, исплати износ од 473.923,52 динара и то појединачне месечне износе са законском затезном каматом, све ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 100.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 241/18 од 05.04.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 4944/17 од 15.06.2017. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном и да се о њој одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.02.2011. године. Првостепена одлука којом је одлучено о тужбеном захтеву, укинута је решењем Апелационог суда у Београду Гж 5494/16 од 23.03.2017. године и предмет враћен првостепеном

суду на поновно суђење. Побижана другостепена пресуда донета је 05.04.2018. године, па се у овом поступку примењује важећи Закон о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП) на основу члана 506. став 2. истог закона.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади штете због изгубљене добити. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, које не одступа од става израженог у пресуди Врховног касационог суда Рев 2051/16 од 29.03.2017. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побитног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 25.02.2011. године. Вредност предмета спора је износ од 473.923,52 динара. Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побитног вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка

Управитель писарнице
Марина Антонић